

РЕШЕНИЕ

№ 3829

гр. София, 08.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.05.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Анна Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2544** по описа за **2017** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Б. К. П., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. Б. срещу решение от 10.02.2017 г. на софийски районен съд, НО, 104 състав по НАХД № 16303/2016 г., с което е потвърдено НП № 16-4332-000468/15.03.2016 г., издадено от началника отдел ПП, при СДВР, с което на Б. К. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 8 месеца, за извършено нарушение на чл. 5, ал.3, т.1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението на районния съд, като излага мотиви за това, че действително е употребил алкохол, но това е било вечерта, преди да бъде спрян. Наложило му се да тръгне на път рано сутринта, на 24.02.2016 г., към 05,15 ч., като не е предполагал, че ще има следи от употребата на алкохола. Заявява, че зачита правилата за движение в Р.Б., но ранното ставане и малкото часове сън, са довели до невъзможността въздействието на алкохола да премине. Моли за отмяна на решението на СРС и намаляване наказанието лишаване от право да управлява МПС, за срок от 6 месеца, вместо определените осем.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Б., поддържа жалбата и моли за намаляване на наложеното наказание.

Ответникът, началника на отдел ПП, при СДВР не взема становище по жалбата и не се представява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 8121з-748/24.06.2015 г., министъра на вътрешните работи е определил полицейските органи, които могат да издават фишове за налагане на глоби и да издават АУАН по ЗДвП, както и лицата, които могат да издават НП. Сред тях, в т.І.1.2 са записани и служители от сектор ПП, при ОД на МВР, както и мл. автоконтрольор в службите за контрол в СДВР, а в т. II.2.8 от заповедта, са записани и началник на отдел ПП, при СДВР.

За да състави АУАН № 600399/24.02.2016 г., В. Е., на длъжност мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР установил, че на 24.02.2016 г., около 05.15 ч., Б. К. П., управлявал лек автомобил марка Фолксваген Туарег, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], в [населено място], по [улица], в посока на движение от [улица]към [улица]. При проверка на водача пред № 64 от свидетелите Б. К. И. и Т. И. П., било констатирано, че жалбоподателя управлява лекия автомобил под въздействието на алкохол. Направена е проверка за наличие на алкохол в дъха, с техническо средство Алкотест дрегер 7510+, с № 0208, която установила 1,05 промила алкохол. На жалбоподателя е даден талон за медицинско изследване с № 0023363. Лицето е насочено за вземане на кръвна проба в МБАЛ „Св. А.“. АУАН е съставен в присъствието на водача, който го е подписал без възражения. АУАН е връчен на нарушителя срещу подпис на 24.02.2016 г.

Видно от направената химическа експертиза за определяне на концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта на водача, съгласно дадения талон за това, било установено наличие на етилов алкохол с количество 0,8 промила.

Към административната преписка е приложена справка картон на водача Б. К. П., от която е видно, че за периода от 2010 г. до настоящия момент, на лицето са съставяни три НП за различни нарушения на ЗДвП и четири фиша.

Въз основа на издадения АУАН, и възприемайки така описаната фактическа обстановка, началника на отдел ПП, при СДВР съставил НП № 16-4332-000468/15.03.2016 г. В НП е възприето, че Б. К. П., на 24.02.2016 г. управлявал лек автомобил марка Фолксваген Туарег, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], в [населено място], по [улица], в посока на движение от [улица]към [улица]. След като, при № 65 бил спрян за проверка от свидетелите Б. К. И. и Т. И. П., била направена проверка за наличие на алкохол в дъха, с техническо средство Алкотест дрегер 7510+, с № 0208, която установила 1,05 промила алкохол. Направената химическа експертиза за определяне на концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта на водача, съгласно дадения талон за това, установила наличие на етилов алкохол с количество 0,8 промила.

Пред СРС са събрани гласни доказателства, като са разпитани свидетелите В. Е. – актосъставителя и Б. К. И. – свидетел при съставянето на АУАН.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил

обжалваното решение от 10.02.2017 г. по НАХД № 16303/2016 г., като е счел, че НП № 16-4332-000468/15.03.2016 г., издадено от началника на отдел ПП, при СДВР, с което на Б. К. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 8 месеца, за извършено нарушение на чл. 174, ал.3, пр. първо ЗДвП, е правилно и го е потвърдил. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 10.02.2017 г. на софийски районен съд, НО, 104 състав по НАХД № 16303/2016 г., с което е потвърдено НП № 16-4332-000468/15.03.2016 г., издадено от началника на отдел ПП, при СДВР, с което на Б. К. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 8 месеца, за извършено нарушение на чл. 5, ал.3, т.1 ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Б. К. П. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган мл. автоконтрольор, а НП от началник отдел „ПП“ към СДВР, надлежно упълномощени и двамата, за което са представени доказателства - заповед № 8121з-748/24.06.2015 г. на министъра на вътрешните работи, в предвидената от закона писмена форма. АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. При издаването на двата акта, е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Съдът намира за

спазена процедурата по връчване на АУАН и НП, като не се установява да е нарушено правото на защита на нарушителя.

Съдът счита, че правилно СРС е възприел фактическата обстановка по делото, като е приел, че деянието, предмет на НП, е реално извършено от жалбоподателя. По делото, както пред районния съд, така и пред касационната инстанция, не са събрани доказателства, които да оборват доказателствената сила на акта и да установят, че нарушението реално не е извършено. От показанията на разпитаните по делото свидетели – актосъставителя и свидетеля на съставянето на акта, както и писмените доказателства, ползващи се с материална доказателствена сила, се установява, че лицето шофирало лек автомобил след употреба на алкохол. Това било установено както след тестване с Алкотест дрегер 7510+, с № 0208, а в следствие била направена и химическа експертиза, която установява по безспорен начин наличие на алкохол в кръвта от 0,8 промила. В крайна сметка, съдът намира, че нарушението е доказано по несъмнен начин, като доказателства противостоящи на отразеното в акта и НП, не са събрани по делото.

Жалбоподателят моли да бъде изменено НП, като бъде намален размера на лишаването от право да управлява МПС от осем на шест месеца. Съгласно приложимата разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, на водача на пътно превозно средство се забранява да управлява пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества. Престъпването на тази забрана е въздигнато в административно нарушение в санкционната норма на чл. 174, ал. 1, пр. 1 ЗДвП, която гласи, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 500 до 1000 лв., който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух. Наложеният на Б. К. П. административни наказания са определени над минималните размери, което съдът намира за справедливо. Това е така, тъй като концентрацията на алкохол в кръвта на жалбоподателя е над минималния предвиден размер, за който се налага административно наказание. Наказание, в минималния предвиден за това нарушение размер, би било обосновано в случай, че нарушителят е с алкохол в кръвта около минимално допустимия размер, т.е. около 0,5 – 0,6 промила, а в случая, нарушителя е засечен с 0,8 промила, което е установено с химическа експертиза, която дори е направена няколко часа след тестването с дрегер, който пък от своя страна е отчетел 1,05 промила, т.е. на горната граница за административното нарушение. Не може да се приеме изложеното от жалбоподателя, че зачитал закона, но не отчетел, че малкото часове сън, ще попречат на изпития алкохол да се разгради бързо. Жалбоподателят предварително е знаел, че рано сутринта, в 05,00 ч., ще тръгне на път, поради което редно е било или изобщо да не употребява алкохол, или да е в значително по-малко количество от изпития. Шофирането след употреба на алкохол е въздигнато като административно нарушение, тъй като при това нарушение се застрашават в много висока степен обществените отношения. Шофирането след употреба на алкохол би могло да доведе до значителни вреди последици за обществото и отделните граждани. Касае се за формално нарушение, чиято съставомерност не предполага настъпването на допълнителни вредни последици за гражданите, а напротив целта е предотвратяване

на такива. Поради това и завишения контрол и превенцията са от съществено значение за обществото. Поради това, съдът намира, че наложеното наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 8 месеца, за извършено нарушение на чл. 5, ал.3, т.1 ЗДвП е правилно определено.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение от 10.02.2017 г. на софийски районен съд, НО, 104 състав по НАХД № 16303/2016 г. е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.02.2017 г. на софийски районен съд, НО, 104 състав по НАХД № 16303/2016 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.